BLOEMPIES VEUR BEPPE

Tomke is an 't bloempieszuken.
'Wi'j kun wel wat bloemen naor de paken en beppen brengen,' bedaenkt hi'j.
'De paken en beppen?' zegt Romke. 'Waor wonen die?'
'In een hiel groot huus,' zegt Tomke.
Tomke zocht een mooie bos bloemen bi'j mekeer.
Rooie bloemen, gele en oranje bloemen.
Dan lopen ze naor et pake- en beppehuus toe.
Tomke lopt staorig, de bloemen moe'n niet valen.
De deure zit dichte. 'Wi'j kun d'r niet in,' zegt Romke.
'Kiek, daor zit een belle,' zegt Tomke.
'Kun ie d'r mit je potien bi'j, Romke?'
Romke gaot op de aachterpoties staon.
Hi'j kan d'r krek bi'j. Tring!!!
Tomke en Romke waachten.
Deur een rutien zien ze een man ankommen.
De deure gaot eupen.
'Zo jongkerel,' zegt hi'j. 'Zeg et es.'
'Ik heb bloempies veur de paken en beppen opzocht.'
'Now, dat is aorig,' zegt de man.
'Kom d'r mar in, ze zitten krek te koffiedrinken.'
Tomke en Romke zullen deur de deure stappen.
Mar dan zegt de man: 'Wat zal dat?
Wi'j willen hier gien honnen hebben, heur!'
'Hen?' blaft Romke. 'Ik mag d'r niet in, Tomke!'
Tomke zegt: 'Mar Romke is een hiele lieve hond.'
'Nee,' zegt de man, 'gien beesten in dit gebouw.'
'Wat moet ik now doen, Tomke?' goelt Romke.
'Now, ie moe'n hier mar bi'j de deure waachten.
Ik kom gauw weeromme.'
Romke gaot veur et raem staon. Daor is Tomke.
Tomke geft de bloemen an een beppe.
En die geft him... een koekien!!!
'O! Tomke krigt wat lekkers en ik niet!' ropt Romke lelk.
Dan gaot de deure weer eupen.
D'r komt een beppe mit een karregien an.
Een rollator.
Ze zegt: 'Hee Romke! O, meug ie d'r niet in?
Kom mar, ie meugen wel bi'j mi'j op 'e rollator.'
Beppe dot heur vessien over him henne, zo zicht de man him niet.
Dan lopt beppe de gang deur.
Ze kommen in een grote zael.
Romke rokt koffie en... KOEKIES!
Een pake ropt: 'Hee, Romke! Wil ie een koekien hebben?'
Romke draeft naor de pake toe.
Hi'j hapt et koekien gauw op.
Dan ropt een beppe:
'Wat een lief hontien. Kom mar, dan krieg ie ok een koekien van mi'j.'
Alle paken en beppen willen him een koekien geven.
En Romke et ze allegere op.
Op et laest is hi'j zo zat, de boek dot him d'r zeer van.

tekst: Auck Peanstra, illestraosies: Luuk Klazenga